UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria s[e]c[und]a post d[omi]nica[m] tertia[m] quadrage. Tex. eua[n]. Lu. ca. iiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

dicit̃ fuiſſe beata Marcella pediſſeq̃
Marthe ſororis marie mag. ꝛ Lazari.
Ex quo ſequit̃ ꝙ irrõnabile nõ eſt ma-
gdalenã interfuiſſe huic p̃dicatiõi: ꝛ in
ea ſm aliq̃s fuiſſe ꝯuerſam. Uñ ꝛ mgr̃
hiſto. dic̃ ſm q̃ſdã dñm fuiſſe tũc inuita
tũ a Simone phariſeo in Nazareth: et
magdalenã ad eũ lachrymis ſuffuſaꝫ ve
niſſe. Sꝫ iſta certa ñ ſit q̃ de magdalena
dicũt̃: ſꝫ rõnabiliꝰ ẽ ꝙ i hierl'm fuerit cõ
uerſa: lꝫ huic ſmõi potuerit intereſſe: qꝛ
iã eiꝰ ꝯuerſionẽ Lucas recitauerat. Dĩ
ḡ (Factũ ẽ: cũ hec diceret) cũ gr̃a ppl'i
ꝯfuſionẽ phariſeoꝝ (extollẽs vocẽ) i altũ
vt clare ab oib; poſſet audiri (q̃dã muli-
er) ſexu q̃dẽ femia ſꝫ aio virit' (ò turba)
q̃ exultabat i gl'ia chr̃i iuidos ꝯfutãtis:
dixit illi (Btũs venter q̃ te portauit: et
vbera q̃ ſuxiſti) Sic aũt dr̃ Beda ſicut
chr̃s tũc ꝯfutauit iudeos chr̃m dei filiũ
negãtes: ita hec ꝯfutat nũc hereticos q̃
dixerũt eũ carnẽ nõ ſũpſiſſe de mr̃e. Si
eñ inq̃t eſt eiꝰ lacte nutritꝰ: q̃re negat̃
eiꝰ ſemie ꝯceptꝰ cũ ex eodẽ fonte ſꝫ phy
ſicos vterq; humor emanare ꝓbet̃. hec
ille. Per ſemen tñ Beda ſanguinẽ ſiue
materiã gñatõi necãriã accipit. Uirgo
eñ nõ ex ſemie ſꝫ ex ſanguie ꝯcepit pu-
riſſimo: vt pꝫ. iij. p. q. xxxi. ar. v. (At il-
le dixit. Quinimo: btĩ q̃ audiũt ṽbũ dĩ
ꝛ cuſtodiũt illõ) Et i h̃ ſm Chry. ñ repu
diat mr̃eꝫ: ſꝫ oñdit nõ ei ꝓfuiſſe: ſi fuiſſꝫ
mr̃ ſine iuſticia ꝛ ſctitate. In hac pte ẽ
documẽtũ l'rale: qd̃ tãgit Chryſ. di. Si
Marie nõ ꝓderat ſine dotib; aie chr̃m
ab ea ortũ traxiſſe: m'lto mag' ſiue prẽꝫ
ſiue mr̃eꝫ ſiue frẽm ſiue filiũ ṽtuoſum
habeamꝰ: nos aũt abſiſtamꝰ ab eiꝰ ṽtu
te neq̃q; h̃ ꝓdeſſe valebit. Hec ille.

Feria ſcd̃a poſt dñicaꝫ tertiaꝫ
quadrage. Tex. euã. Lu. ca. iiij.

Quanta audiuimus fa
cta in capharnaũ: fac ꝛ
hic in patria tua. Ait
aũt. Amen dico vobis
qꝛ nemo ꝓpħa acceptꝰ eſt in pa-
tria ſua. In veritate dico vobis
m'lte vidue erãt i dieb; helie in
iſrael: qñ clauſum ẽ celũ annis
trib; ꝛ menſib; ſex: cũ facta eſſet
fames magna in omni terra: et
ad nullã illaꝝ miſſus ẽ helias:
niſi in sareptã ſidonie ad muli-
erẽ viduã. Et m'lti leproſi erãt
in iſrl' ſub Heliſeo ꝓpheta: ꝛ ne-
mo eoꝝ mũdatꝰ eſt niſi naamã
ſyrus. Et repleti ſunt oẽs in ſy-
nagoga ira hec audiẽtes Et ſur
rexerũt ꝛ eiecerũt illũ extra ci-
uitatẽ: ꝛ duxerũt illũ vſq; ad ſu
perciliũ mõtis ſup̃ quẽ ciuitas
illoꝝ erat edificata: vt p̃cipita-
rent eũ. Ipe aũt tranſiens per
mediũ illorũ ibat.

Quãta audiuimus
fcã i capharnaũ ꝛc̃. Lu. iiij.
In p̃nti euãgelio tãgũt̃ tria
pũcta: q̃ ſũt Inuitatio/ Ex-
cuſatio/ Indignatio. Quãtũ ad p̃mũ
igit̃ tãgit̃ iuitatio quã fecerũt chr̃o ſui
cõpatriote ad ꝓdigia facienda. Pro h̃
ḡ aduertẽdu ẽ: ꝙ iſtã inuitatiõeꝫ ñ fece
rũt pharíſei ore: ſed corde. Nã ſaluator
cũ igreſſꝰ fuiſſꝫ ſynagogã ſabbato i na
zareth: dederũt ei libꝝ ad legẽdũ: i q̃ le
git ꝓpheriã Eſa. lxi. Spũs dñi ſup̃ me
ꝛc̃. Et cũ legiſſꝫ eã: poſtea ſedit: dixitq;
illã i ſe cõpletã. ꝛ ocl'i oĩꝫ erãt ṽſi ad eũ
ꝛ valde ḡtioſe p̃dicauit: ita ꝙ vt dr̃ Lu
cas (oẽs dabãt teſtioniũ: ꝛ mirabãt̃ i ṽ
bis gr̃e q̃ ꝓcedebãt ò ore eiꝰ.) Dicũt̃ at
chr̃i ṽba eẽ ṽba gr̃e. Prio originalr̃: q̃a
erãt a gr̃a. Eſa. cap̃. lxi. Spũs dñi ſup̃
me ꝓptea ꝙ vnxit me: euãgelizare pau-
perib; miſit me: ꝛ h̃ ſm trãſlatiõeꝫ. lxx.
iterp̃tũ. Scd̃o materialr̃: qꝛ erãt ò gr̃a
Uñ dĩ ibidẽ. Predicare captiuis idul-
gentiã ꝛc̃. Tertio formalr̃: qꝛ erãt gra-
tioſa Io vij. Nũq; ſic locutꝰ ẽ hõ. Pſ.
Diffuſa eſt gr̃a i la. tu. Quarto finalit̃:
qꝛ erãt ꝓpter gr̃am habendam Io. xiiij.
Iam vos mundi eſtis ꝓpter ſmonẽ quẽ
locutꝰ ſũ vob. Quinto cauſalit̃: qꝛ erãt
gr̃e collatiua Io. vj. Uerba que ego lo

quoꝛ ſpũs ⁊ vita ſſ. Multi aũt ſũt q̄ hñt
q̄dē grãm ꝟboꝝ/qꝛ ſſ eloquētes: ſed nō
ꝟba grē.i.a grã ⁊ ad grãz oꝛdiata. Cō
tra q̄s Eph.iiij. Ois ſmo malꝰ de oꝛe
vr̃o nō ꝓcedat: ſꝫ ſi q̄s bonꝰ eſt ad edifi=
catōem fidei: vt det grãm audiēti. (Et
dicebãt: Nōne h̄ eſt filiꝰ ioſeph: Et ait
illis: Utiq̄ʒ dicetꝭ mihi hãc ſilitudinē:
medice cura teipm̄) Eſt aũt notãdũ ꝙ
chr̄us aſſilat ſe medico coꝛꝑali/ſananti
coꝛꝑa ꝑ naturales medicias: qꝛ ipē fuit
ꝟe medicꝰ coꝛꝑis ⁊ aīe hñs mltas medi
cinas. Nã medicatiua ſſ p̄mo eiꝰ ꝟt a.
Eſa.lxj. Ad annũciandũ mãſuetis mi
ſit me: vt mederer contritis coꝛde q̄ ad
aiam.ſ. ⁊ Matt.viij. Dic tm̄ ꝟbo ⁊ ſa=
nabit puer meꝰ: q̄ ad aiam.ſ. ⁊ coꝛpꝰ ſil:
qꝛ neutꝝ ſine altero ſanabat/maxie coꝛ
pus ſine aīa: qꝛ p̄ncipalr erat medicus
aiaꝝ. Et ſcd̄o eius veſtimēta Mat.ix.
Si tetigero fimbꝛiã veſtimēti eius: ſal
ua ero. Erat eñ in eiꝰ hũanitate ꝟtus
deriuata a deitate: ⁊ in veſtibꝫ ac ꝟbis
⁊ foꝛte in oībꝫ coꝛꝑibꝫ medijs int ipm̄ ⁊
īfirmũ q̄ulibet ab eo curandũ. Et t'tio
eius amoꝛ tã actiue q̄ꝫ paſſiue. Eccl.vj
Amicꝰ fidel medicamētũ vite ⁊ imoꝛ=
talitatꝭ. Et q̄rto eiꝰ doloꝛ. Eſa.liij. Di
ſciplina pacꝭ nr̃e ſuꝑ eũ cuiꝰ liuoꝛe ſana
ti ſumꝰ. Et q̄nto eiꝰ caro. Matth.viij
Tetigit eũ di. Uolo: Mũdare. Et ſe=
xto eiꝰ aſpectꝰ. Lu.xxij. Reſpexit petꝝ
⁊ fleuit amare. Quedã tñ hoꝝ ſanabãt
meritoꝛie: vt ſuꝰ doloꝛ. q̄dã effectiue: vt
ſua caro ⁊ veſtꝭ. ⁊ q̄dã vtroq̄ʒ mō: vt cru
oꝛ paſſiōis: vt diffuſe i die reſurrectōis
in digreſſiōe ꝑtractabit (Quãta audi
uimꝰ facta in Capharnaũ: fac ⁊ h̄ in pa
tria tua.) Ex q̄bꝫ pꝫ ꝙ nō inuitauerũt
eũ ſui cōpatriote/ſed inuitare volebãt:
ipē ꝟo aſſumpſit ꝟba q̄ illi dicere vole
bant: ⁊ ea ꝓtulit oꝛe ſuo. Etiã ſciendũ
eſt ꝙ vt q̄dã dicũt cōciues eiꝰ nō volue
rũt iſta dicere illa die qñ ꝓphetiã legit:
tũc eñ libent audiuerẽt illũ: ſed alia die
Nã ſaluatoꝛ frequēter ibat vt euãgeli=
ſte dicũt capharnaũ: ⁊ redibat in naza=
reth: ſed in capharnaũ faciebat mirãda
⁊ nō in nazareth: ꝓpt q̄ꝺ q̄dã die ceperẽt
deſpicere eũ ⁊ dicere. Nōne h̄ eſt filiꝰ

ioſeph ⁊c̄. Quidã tñ alij dicũt ꝙ eadeꝫ
die factũ eſt: ⁊ q̄ꝺ ꝺꝛ. Oēs teſtimoniuꝫ
illi dabãt.i.laudabãt eũ/intelligēdũ eſt
ꝙ oēs.i.maioꝛ ꝑs. Q̄ꝺ ꝟo ſequit: ⁊ dice
bant: nōne ⁊c̄. itelligendũ eſt ꝙ q̄daz in
uidi ſic dicebãt. Qualitcũq̄ʒ aũt fuerit
dic tñ eccl'ia: phariſeos id dixiſſe q̄ꝺ di=
cere cogitabãt. Dicit g̃ (dixerũt).i. di
cere voluerẽt/ſed chr̄us eos p̄occupauit
dicēdo id q̄ꝺ illi dicere volebãt (phari
ſei) inuidi (ad ieſum. Quãta) miracu
la (audiuimꝰ facta) ꝑ te (i capharnaũ)
q̄ erat ciuitas p̄ncipalis galilee (fac et
hic in p̄ria tua) vbi es nutritꝰ. Et h̄ eſt
idē q̄ꝺ dicere. medice cura teipm̄.i.ſi fa
ceres vera miracl'a vt ꝺꝛ: libentiꝰ ea de
beres facere int tuos/q̄ꝫ inter extrane=
os: ſicut et medicus magis de ſe ⁊ ſuis
q̄ꝫ de alijs curat. Et ſic ſm aliq̄s detra
hebãt eius miracl'is. ſm alios tñ h̄ dice
bant/volētes vt hoñoꝛaret p̄riam ſuã: ⁊
vt ipi q̄q̄ʒ poſſent videre q̄ audiuerant
per famã. In hac pte eſt moꝛale docu
mentũ ꝙ deus dat grãs ſuas varie: ſm
varias aioꝝ p̄parationes. Eſt eñ tan
q̄ꝫ ſol q̄ tm̄ illuminat q̄ꝫtum aperis fe=
neſtrã. Et ſi dicas: Non poſſum me diſ
ponere niſi ille dederit. Dico ꝙ veꝝ eſt
ſed ipē ſemꝑ eſt paratus te adiuuare: ⁊
nulli deficit: ſed nolumꝰ cōſentire eius
motioni. Apoc.iij. Ego ſto ad oſtiũ: ſcꝫ
coꝛdis: ⁊ pulſo. Et licꝫ ipē poſſet ſi vel=
let tuã voluntatē mutare: tamē vult ꝙ
libere ei aſſentias: quia hoc req̄rit natu
ra tue volũtatꝭ. ſicut vult ignē calefac
re: qꝛ hoc req̄rit ſua natura. Jō ait Au
guſti. Qui fecit te ſine te: non ſaluabit
te ſine te. Hec ille. Et itelligit ꝙ nō ſal
uabit te ſine te ꝯſentiente: q̄ꝫuis ſaluet
te ſine te ſaluante.

Quãtũ ad ſcd̄m tãgit excuſatio quã
fecit ſaluatoꝛ: ⁊ intēdit dicere ꝙ non ſō
nō facit miracl'a/qꝛ nō poſſit: aut qꝛ cō
tēnat p̄riaꝫ: ſꝫ qꝛ ipi erãt indiſpoſiti. ꝺꝛ
g̃ (Ait aũt: amē).i. ꝟe (dico vob: qꝛ ne
mo ꝓpha acceptꝰ ē i p̄ria ſua) Cyril.q.
d. Uultꝭ mlta p̄digia int vos a me fieri
penes q̄s ſũ nutritꝰ: ſꝫ nō latet me q̄dã
cōis q̄ cũctis accidit paſſio. Cōtēnunt
eñ quodãmō ſꝑ etiã optima q̄q̄ʒ: qñ nō

raro ↄtingūt alicui: ſed ſuꝑperūt ad vel
le. ⁊ ſic etiā ↄtingit in hoibꝫ. Familiarꝫ
eñ q̄ ſꝑ p̄ſto eſt debita reuerētia ꝑuat a
notis. Hec ille. Probat autē ſaluator
ſniaꝫ ſuā duplici exēplo ſcp̄ture: cū ſub
dit (In ꝟitate dico vob) Iſte modus
loquēdi eſt iuramētū: ſi interio loquētꝫ
ſit ipam ꝑmā ꝟitatē inuocare: vt ſit ſen
ſus: In ꝟitate. i. in deo vel ꝑ deū ſeu ꝫ
deū dico vob. Pōt etiā nō eſſe iuramē-
tū/ ſi nō ꝑma ꝟitas q̄ ds eſt: ſꝫ ipa veri
tas in cōi accipit vt ſit ſenſus. vere dico
vob. Et vtroqꝫ mō h̄ pōt accipi: ſed tñ
credo ꝙ ſaluator ñ iurauerit/ q2 nō erat
nec̄e: cū ea q̄ dicebat ↄſtarēt ex ſcp̄turis
(Mlte vidue erāt in iſrl̄). i. in ꝑplo in q̄
Helias erat nutrit⁹ ⁊ nat⁹ (in diebꝫ he
lie). i. in q̄bꝫ helias h̄ cū hoibꝫ ↄuerſaba
tur. Chry. Helias treſtris angel⁹: cele
ſtis hō: q̄ nec tectū nec mēſam nec ami-
ctū hēbat vt multi: clauē celoꝝ gerit in
lingua. Hec ille. Vñ ſequit (Qñ clau-
ſum eſt celū) ad orōnē Helie. iij. Reg.
xvij. (⁊ facta eſt fames in oi tra) Baſi.
Vt eñ aſpexit helias ex ſaturitate non
modicū genera opprobriū: ꝑ famē illis
ieiuniū attulit q̄ culpā eoꝝ q̄ in imen-
ſum creſcebat/ cohibuit. Corui aūt fa-
cti ſit iuſto ſibi miſtri: q̄ cōſueuerūt alio
rū pabula vſurpare. Hec ille. (Et ad
nullā eaꝝ) viduaꝝ que erāt de ꝑplo ſuo
(miſſus eſt helias) qñ fuit ↄpulſus exi-
re deſtū: ⁊ h̄ q̄rtū ex ſcp̄tura habet: ſm
quā loqt ſaluator. Sic eñ hr vbi ſ. cūꝫ
helias lateret in q̄dā torrēte a facie regꝫ
iſrl̄: ibi paſcebat a coruis ⁊ bibebat a-
quā torrētis: ſꝫ eo exiccato dñs miſit eū
ad quādā viduā gētilē deuotiorē vidu-
is iſrliticis. Iō ſubdit (niſi) ꝑ ſed (in
ſareptā ſidonioꝝ). i. ad quādā citatē vl
trā gētiliū (ad mlierē viduā) Hoc etiā
vt dt Chry. factū fuit nō ſolū ꝑpt vidue
hui⁹ fidē ⁊ deuotōeꝫ: ſꝫ etiā diuia mia:
vt. ſ. Helias dū lōga ſpacia traꝝ trāſi-
ret/ videret mūdi calamitatē: ⁊ pluuiā
a dño poſtularet (Et mlti leproſi erāt
in iſrl̄ ſub heliſeo ꝑpha). i. in diebꝫ heli-
ſei (⁊ nemo eoꝝ mūdat⁹ eſt) ab heliſeo:
(niſi naamā ſyrus) q̄. ſ. non erat de ꝑplo
heliſei. Et in oibꝫ his vult ſaluator ifer

re ꝙ ipe nō faciebat ipis miracla: q2 nō
hēbant ad eū debitā reuerētiā ⁊ ↄuotio
nē ⁊ fidē: imo ei inuidebāt. vñ dr Marc.
vj. Et non potat ibi ꝟtutē vllā facere.
Nō potat inqꝫ ſm ↄgruentiā: q̄uis po
tuiſſet abſolute. In hac pte eſt mora-
le documētū q̄rtū malū ſit inuidia. Am-
bro. Hoc aūt exēplo declarat ꝙ fruſtra
opem miſcōie celeſtꝫ expectes: ſi aliene
fructibꝫ ꝟtutꝫ inuideas. Aſpnator eñ
ds inuidoꝝ eſt: ⁊ ab his q̄ diuia būficia
ꝑſequnt in alijs/ miracla ſue ptātis a-
uertit. Dñice q̄ppe carnis act⁹ diuitatꝫ
exēm eſt: ⁊ inuiſibilia ei⁹ nob ꝑ ea q̄ ſt vi
ſibilia demōſtrant. Videte igit q̄d ma
li inuidia afferat. Indig ꝑpt inuidiā pa
tria iudicat: in q̄ ciuis opet q̄ dig̃ fuit/
in q̄ dei fili⁹ naſceret. Hec ille. Et nota
ꝙ cū duplex ſit ntitas. ſ. in vtō: q̄ eſt cō
ceptio: ⁊ ex vtero. Amb. loqt de ꝑma.
Eſt ⁊ ſcōm documētū. Nam ex hiſtoria
helie q̄ habet. iij. Regū. xvij. vbi pꝫ ꝙ
dū erat in deſto/ ds veſpe ⁊ mane ꝑ cor
uos mittebat ei panē ⁊ carnes: ⁊ bibe-
bat aquā torrētis: inſtruimur ꝙ fugien
tes mūdanos ſtrepit⁹: ⁊ vacātes ſolitu-
dini diuine ↄtēplatiōis/ paſcunt a deo
pane deitatꝫ: ⁊ carnibꝫ hūanitatꝫ: ſed tñ
bibūt aquā torrētis: q2 ſue ↄſolationes
ſt admixta in via doloribꝫ: ⁊ paſcūt ma
ne ⁊ veſpe: nō in meridie in q̄ eſt ꝑfect⁹
calor: q2 eoꝝ ↄſolatiōes ſt imꝑfecte. Et
aliqñ ad tātā miſeriā deueniūt ꝙ indi-
gēt buccella panis: q2 eis ↄſolatiōes di
uine ſubtrahūt aliqñ vt nō ſuꝑbiant: ⁊
vt eas diligētius inq̄rant: ⁊ cauti⁹ cuſto
diāt. Eſt ⁊ tciū: q2 ex hiſtoria vidue in-
ſtruimur elꝫynas facere: q2 ꝑ ꝑuis mag̃
recipiūt etiā tꝑalit ſi expedit. q2 ex q̄ vi-
dua cepit heliā paſcere/ nō defecit: nec
dimiuta eſt hydria farine: nec olei lechi
tus. Eſt ⁊ q̄rtū. q2 ex hiſtoria naamā in
ſtruimur ꝙ ſi lauemur ſepties i chri ſan
guie ab oi lep̄ mūdabimur. Lauamur
aūt ſepties/ ſi deuote meditemur: quō
ſepties ſanguinē fudit. ꝑmo in circūci-
ſione ↄ luxuriā. ſcdo in ſudore ↄ gulaꝫ.
tcio in coronatiōe ↄ ſuꝑbiā. q̄rto in lan
ceatiōe ↄ irā: q̄. ſ. eſt acceſio ſanguis cir
ca cor. q̄nto in flagellatiōe ↄ inuidiā. in

uidi em̃ ſt ſic canes mordẽtes. Si igiẗ
timet leo qñ flagellaẗ canis: mlẗomagꝭ
debent iſti canes timere qñ vidẽt leonẽ
.i.chr̃m flagellatũ.ſexto i manuũ ꝑfora
tiõe ꝯ auariciã. ꝛ ſeptio in pedũ crucifi
Quãtũ ad ẗtiũ tã⸗ (xione ꝯ acidiã.
giẗ indigñtio ciuiũ de nazareth: cũ diciẗ
(Et repleti ſũt oẽs in ſynagoga ira hec
audiẽtes) Et h̃ ſm̃ Grec. vel qꝛ prauaz
intentionẽ eoꝝ redarguerat: qꝛ de inui
dia eos notauerat q̃ inẗ pares regre ſo⸗
let. vel qꝛ in eo qḋ dixerat illã ꝓphiaz in
ſe ꝯpletã: arbitrati ſt ꝙ ſeip̃m ꝓphetꝭ cõ
pararet. Uel ſm̃ alios: qꝛ chr̃s deuotio
nem gentiliũ/puta naamã ꝛ vidue ſare
ptane ꝑferebat deuotioni iudeoꝝ: q̃ tñ
t̃pos gentiles abominabanẗ vt canes.
Prouer.xv. Nõ amat peſtilens eũ q̃ ſe
corripit. Fuerẽt etiã irati ſm̃ Gor. ꝓpter
myſteriũ qḋ in dictꝭ exẽplis inuebaẗ: ꝙ
ſ. bñficiũ ꝑdicatõis eſſet tñſferendũ ad
gẽtes. Uñ Act.xxij. hac de cã volebãt
iudei occidere paulũ: qꝛ dixit dictũ fuiſ
ſe ſibi: ad natiões lõge mittã te. Et ſur
rexerũt ꝛ eiecerũt illũ extra citatẽ tãꝗ̃
dignũ morte. Amb. Cũ dñs ꝑ ꝓp̃los be
neficia diffunderet: illi iniurias irroga
bant. Hec ille. (Et duxerũt illũ vſqꝫ ad
ſupciliũ mõtꝭ: ſuꝑ q̃ citas illoꝝ erat edi⸗
ficata: vt ꝑcipitarẽt eũ.) In h̃ maxie ap⸗
paret ꝗ̃ beſtialis ꝛ feralis ſit i lle ꝓp̃s.
qꝛ certũ eſt ꝙ tota regio dñm magnifi⸗
cabat: ꝛ ipi h̃ nouerẽt ꝛ audierãt eũ libẽẗ
ſaltẽ maioꝛ ps eoꝝ: ꝛ nullã dixit eis cõ⸗
tumeliã: nec rep̃hendit eos de aliq̃ vi⸗
cio apte: nec aliquã habuerẽt ire cauſaz/
niſi ꝙ eos notauit ſibi eſſe minus deuo
tos ꝗ̃ alij forẽt ex irreuerẽtia ꝛ inuidia
q̃ regre ſolet in partibꝫ: ꝛ in tãtũ exarſe⸗
runt furorẽ: vt a furore ꝓp̃li vellẽt ꝑcipi
tare quẽ nouerãt pie ꝯuerſatũ cum eis.
Beda. Peiores ſt iudei diſcip̃li diabo
lo mgr̃o. Ille ꝓo ait: mitte te deorſum:
iſti facto mittere conanẗ. Hec ille. (Je
ſus aũt trñſiens ꝟtute ſue diuinitatꝭ (ꝑ
mediuz illoꝝ) viſibiliẗ: vt videẗ aliq̃bꝫ.
nã ḋt Be. ꝙ q̃ſiuit latere poſtꝗ̃ elapſ⁹
eſt de manibꝫ eoꝝ. Dic̃ aũt s. Tho. ſuꝑ
Joã. viij. ca. ꝙ cũ vellẽt chr̃m iudei lapi
dare/abſcondit ſe. i. ſe inuiſibilẽ reddi⸗
dit: ꝛ exiuit de tẽplo. Et ſubiũgit: Si⸗
mile feẽ Lu. iiij. qñ voluerẽt eũ ꝑcipita⸗
re. Qui tñ tenet ꝙ viſibiliẗ trñſiuit per
iſtos: dicat ad s. Tho. ꝙ intẽdit h̃ factũ
fuiſſe ſiliẗ illi ꝗ̃tũ ad recedere ab inimi
cis: nõ ꝗ̃tũ ad modũ recedẽdi. Cũ aũt
vt Be. ait: et teſtaẗ magr̃ hiſto. dñs de
manibꝫ eoꝝ elapſus deſcẽderet de mon
te: ꝛ ſub rupe vellet latere in eo loco qui
nũc ḋr ſaltus dñi: ſubito ad tactũ dñice
veſtꝭ ſaxũ illḋ ſubẗfugit: ꝛ inſtar cere ſo
lutũ q̃ndã ſinũ ſeu receptaculũ effecit:
in q̃ dñicũ corp⁹ reciperẽ. In q̃ loco oĩa
lineamẽta ꝛ ruge veſtꝭ ꝛ ruge calciamẽ
toꝝ ei⁹. vt ḋt idẽ magr̃ hiſt. appent ad⸗
huc: ꝛ ſic etiã modo teſtanẗ q̃ viderũt: vt
ḋt Nico. de Ly. In hac pte eſt docu⸗
mentũ ꝙ nõ debem⁹ vindictã facere de
his q̃ nob mala aut appetũt aut inferre
conanẗ exẽplo chr̃i: q̃ declinauit inimi⸗
cos cuz illos potuiſſet occidere. Amb.
Malebat iudeos adhuc ſanare ꝗ̃ ꝑde
re: vt inefficaci furoris exitu deſinerẽt
velle qḋ iplere nõ poſſent. Hec ille.

Feria.iij.poſt do.iij.Quadra.
Textus euã. Mat.xviij.

SI peccauerit i te frater
tu⁹: vade ꝛ corripe eũ in
ter te ꝛ ip̃m ſoluz. Si te
audierit lucrat⁹ eris fra
trẽ tuũ: ſi aũt te nõ audierit: ad⸗
hibe tecũ adhuc vnũ vel duos:
vt in oꝛe duoꝝ vel triũ teſtium
ſtet om̃e ꝟbũ. Q, ſi nõ audierit
eos: dic eccl̃ie. Si autẽ eccl̃iam
nõ audierit ſit tibi ſic̃ ethnicus
ꝛ publican⁹. Amen dico vobis:
q̃cunqꝫ alligaueritꝭ ſuꝑ terrã:
erũt ligata ꝛ in celis. Et q̃cũqꝫ
ſolueritꝭ ſuꝑ terrã: erũt ſoluta
ꝛ in celo. Iteꝝ dico vobis: qꝛ ſi
duo ex vobis ꝯſenſerit ſuꝑ t̃rã
de oĩ re quãcunqꝫ petierit fiet
illis a pꝛe meo q̃ in cel' eſt. Ubi
em̃ ſũt duo vel tres cõgregati i
noĩe meo: ibi ſum in medio eoꝝ